

עפ"ג 51238/07/21 - גיא אכטלינגר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
עפ"ג 51238-07-21
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
המערער
גיא אכטלינגר
ע"י ב"כ עו"ד דותן דניאלי
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ביאלין אלעזר) מיום 19.7.21 בת"פ
36767-07-21.

כללי

- המערער הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שהוגש נגדו, בשתי עבירות של הפרת הוראה חוקית, והוא נדון לעונש של שני חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 50 ש"ח. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר המותנה.
- ואלה המעשים: ביום 11.7.21 וביום 6.7.21 הפר המערער שני צווי הרחקה שהוצאו לו, בכך ששהה בסמוך לבית הכנסת "ברסלב" שברחוב עידו הנביא בירושלים.
- בהסדר הטיעון הוסכם כי המערער יודה ויורשע ויוטל עליו מאסר מותנה וקנס בשיעור שיקבע בית המשפט.

טענות הצדדים

- ב"כ המערער עותר לקיצור משמעותי של המאסר המותנה שהוטל על המערער. נטען, כי המערער היה נתון במעצר מאחורי סורג ובריה מיום 12.7.21 ועד ליום 19.7.21, עת ניתן גזר הדין נשוא הערעור דן משהפר את תנאי השחרור.

ביום 20.7.21, היינו יום לאחר מתן גזר הדין, הגיע המערער פעם נוספת לבית הכנסת, נכנס אליו וצעק "הרב ברלנד

רשע מרושע" והפריע לתפילה. נוכח זאת, נעצר המערער והועמד לדין. נטען, כי במצב דברים זה המאסר המותנה שהוטל בתיק נשוא ערעור זה, הפך הלכה למעשה לעילת מעצר נוספת ובגינו הוארך מעצרו של המערער עד להחלטה אחרת. הסנגור טוען, כי מעצרו הממושך של המערער אך בשל אי עמידתו בתנאי שחרורו, וכאשר התברר בסופו של ההליך כי העמדה העונשית של המאשימה הנה מאסר מותנה בלבד - צורם מאוד ופוגע בחוש הצדק הטבעי. עונש המאסר המותנה פוגע במערער באופן לא מידתי, סוטה לחומרה באופן קיצוני ביחס לנסיבות הקשורות בעושה ובמעשה. לעמדת הסנגור, עונש של מאסר מותנה נועד לתכלית של הרתעה, אך במקרה דנן, המערער, נעדר תובנה למעשיו, הוא דר רחוב וקבצן. החשש הוא שהמערער יגיע שוב לקרבת בית הכנסת וייעצר פעם נוספת. הסנגור טוען, כי הוא היה מנוע מלבקש מבית משפט קמא הערכה פסיכיאטרית בהעדר הסכמה מצד המערער. המאשימה מצידה לא ביקשה זאת ובית המשפט לא הורה על כך מיוזמתו. עוד נטען, כי המערער לא פגע בגופו של אדם ואינו מסכן איש. אכן, מעשיו מהווים מטרד, אך בנסיבותיו האישיות עניינו ראוי לטיפול על ידי גורמי הרווחה ולא באמצעות כלי של מעצר או מאסר מותנה כה משמעותי ביחס אליו אשר אינו מידתי כלל.

עוד נטען, כי למערער אין הרשעות קודמות ונסיבות המעשה יכולות לעלות כדי "זוטי דברים", שכן באישום אחד המערער שהה במרחק הקטן מ - 100 מטרים מבית הכנסת, ובאישום השני מדובר במרחק קטן מ - 20 מטרים. לגבי מצבו הנפשי של המערער נטען, כי אף שאין חוות דעת רפואית, קיימת אינדיקציה לכך מהראיות עצמן.

5. נטען, בין היתר, על ידי המשיבה, כי מדובר בעונש שהוטל במסגרת הסדר טיעון ורכיבי ההסדר הוסכמו עם המערער ועם בא כוחו, והמערער עצמו אמר לפרוטוקול כי הוא מבין את ההסדר. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים הוא מידתי ביותר, למי שהורשע בשתי עבירות קודמות, יום לאחר שחרורו הוא שב לבצע את העבירה זאת לאחר שהיה עצור במשך מספר ימים. בכל האמור יש כדי להעיד שדבר לא הרתיע את המערער מלשוב ולבצע את אותן עבירות. מדובר בעבירה, שהעונש שבצידה הוא שנתיים מאסר ועל אף שאין זו רמת הענישה הנהוגה. התקופה שהוטלה כמאסר מותנה, מטרתה להרתיע שלא יישנו העבירות, ומיד לאחר שחרורו שב המערער לבצע את אותן עבירות. נטען כי יש מקום ליתן הגנה מפנה הטרדה. אין אינדיקציה לגבי מצבו הרפואי - נפשי של המערער, ובנקודה זו המערער מנסה לאחוז במקל משני קצותיו.

דין

6. מחד, אין ראיה לכך שמצבו הנפשי של המערער אינו מאפשר לו להבחין בין טוב לרע, וכי קיימת לו הגנה זו או אחרת נוכח מצב כזה. מאידך, המשיבה לא חלקה על אורחות חייו של המערער שנראה כי נעדר מסגרת חיים מאורגנת ומסודרת והוא, על פי הנטען, דר רחוב. על פי כלל הנסיבות, קשה לומר שגזר דינו של בית משפט קמא אינו מידתי ואינו סביר נוכח הישנות המעשים ומכאן, שאין מקום להתערב בו. עם זאת מצאנו כי מחמת מצבו הסוציאלי של המערער זו הפעם יש לנהוג זו עם המערער לפנים משורת הדין, ולקבל הערעור באופן שתקופת המאסר המותנה תקוצר לתקופה בת חודש אחד בלבד. יתר חלקי גזר הדין יעמדו בעינם.

יש לקוות כי המערער ישכיל להפנים את ההגבלות שהוטלו עליו וטוב יעשה, אם יעזר לאלתר ברשויות הרלווחה.

בטרם סיום נציין, כי המערער לא התייצב לדיון בערעור, ולבקשת בא כוחו, שטען כי אין לו קשר עם המערער, הערעור נשמע בהעדרו. במצב דברים זה, בא כוח המערער מתבקש להעביר למערער עותק מפסק הדין, ולהבהיר לו הבהר היטב את תוכנו.

ניתן היום כח באב, תשפ"ב, 25 באוגוסט, 2022, בהעדר הצדדים ובהסכמתם.

המזכירות תשלח עותק פסק הדין לצדדים.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

**השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא**